

Posudek na rigorózní práci Mgr. Lukáše Korycha Československý parlament
1945-1992

148 stran vlastního textu, 13 příloh, celkem 204 stran

Předkládaná práce se zabývá tématem, které není jen vyhraněně právně historické, ale předpokládá i využití obecně historických a politologických přístupů a metod a vyžádalo si od autora i využití poměrně velkého počtu titulů pramenů a dosavadních zpracování. Toho si byl autor předkládané práce dobře vědom, na svoji práci se dobře připravil a svědčí o tom jak úvod práce, kde se autor vyrovnal s otázkou pramenů z kterých hodlal čerpat, tak i bohatý seznam použitých pramenů a literatury v závěru práce. Nejde ale jen o tuto formální stránku, důležitější je, že se autorovi dobře podařilo využít tento aspekt své přípravy na zpracování tématu v samotném textu. Využil jak digitální knihovnu Parlamentu ČR (dostupnou na psp.cz), tak v zásadě i většinu relevantních edic k jednotlivým obdobím fungování československého parlamentu.

Důležité též je, že autor si byl vědom toho, že zpracovávané téma v sobě obsahuje jak aspekty analýzy základní ústavně právní úpravy působnosti, orgánů a složení parlamentu, tak i otázku jejího dalšího zpřesnění prováděcími předpisy, zejména jednacími řády či zákony o volbách, ale také otázku aplikace a skutečného fungování Národního a Federálního shromáždění a tedy vztah parlamentu k politickému systému a k širším historickým souvislostem.

Nejprve se autor zabývá otázkou obnovení parlamentu (Prozatímního národního shromáždění) v souvislosti s obnovení právního pořádku po druhé světové válce, a to na pozadí politického a ústavního vývoje. Zde sice mohl využít i některé další práce, avšak jeho výklad je věcně správný, vnitřně nerozporný a ocenit je nutno pokus o vlastní hodnocení.

Vlastní jádro práce tvoří kapitola 2 (která se zabývá vývojem v období Ústavodárného národního shromáždění), kapitola 3 (zabývající se poúnorovým vývojem a vývojem po přijetí Ústavy 9. května do Ústavy ČSSR z roku 1960),

kapitola 4 (pro období do federalizace v roce 1968) a kapitoly 5 (do zániku komunistického režimu 1990). Z mého pohledu mohl snad ještě detailněji podat vlastní ústavní vývoj tohoto období a zabývat se více otázkou vztahu mezi psanou ústavou a ústavou v praxi. Za klad práce též považuji, že do práce zařadil i poslední kapitolu 6, která sleduje obnovení demokratických tradic československého parlamentarismu, avšak končí cestou k rozdělení Československa. Právě teprve rok 1992 považuje za ukončení celého jednoho procesu. Za cenné považuji též detailní přílohy členů předsednictev čs. parlamentu s dalšími parlamentními funkcionáři i úředníky.

Práce jinak splňuje formální a obsahová kritéria pro tento typ prací a lze ji doporučit k obhajobě.

V Praze dne 26. května 2012 prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.